

И това не трѣбва да го отчайва, да мисли, че само скали има въ него. Върхътъ, скалитѣ въ човѣка представятъ грѣбнака на неговия животъ, отдето тече всичката енергия. Следъ дълги обиколки по своето обширно естество, най-после човѣкъ дохожда въ полето на своя животъ, въ градината на обикновения си животъ — индивидуалниятъ, личниятъ животъ. Индивидуалниятъ животъ е микроскопическа проява на човѣшкото естество.

И тъй, когато хората се оплакватъ отъ живота, тѣ трѣбва да знаятъ, че се намиратъ при неблагоприятни условия, които неизбежно трѣбва да преживѣятъ. Тѣ се намиратъ или въ пустинята на своя животъ, или на нѣкой високъ връхъ, и то презъ зимата, или пъкъ на нѣкое необработено поле. Ако сж попаднали въ нѣкоя пустиня, тѣ трѣбва да я обходятъ набързо, съ автомобилъ, а не съ камили; ако сж попаднали на нѣкой отъ високитѣ снѣжни планински върхове, тѣ трѣбва да иматъ всички приспособления, каквито условията ги изискватъ; ако сж попаднали на нѣкое необработено поле, тѣ трѣбва усилено да работятъ, да подобрятъ условията му, за да могатъ да съятъ и да жънатъ своитѣ плодове. Такова нѣщо представя животътъ: съчетания отъ добри и лоши условия. Човѣкъ трѣбва да разполага съ всички приспособления, за да може да подобри лошитѣ условия и да използва добритѣ.